

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 23.

W E. SRZODĘ DNIA 21. MARCA 1798.

Z Paryża d. 27. Lutego.

Rewolucya jest w Rzymie zupełnie zrobiona: 5 konsulow stanowią tam wykonawczą władzę: inne członki tymczasowego rządu, zastępują miejsce Papieżkiego rządu. Csoby i własność są tam najsćislej szanowane, i wszyscy chwala postępowanie naszych żołnierzy. Oto jest list generała Berthier, w którym dyrektoryat o tym szczęśliwym zdarzeniu uwiadomia:

Z Głównej kwatery Kapitolum d. 27. Pluvios (15. lutego.)

Oby: Dyrektorowie! armia Francuzka stanęła pod Kapitolum dla oddania hołdu popołem wielkich ludzi pięknych czasów Rzymu, gdy lud Rzymski oświadczył, że wstępuje w odjęte mu dawniecy prawa, upraszał mnie o pomoc rzeczypospolitey Francuzkiej, i Rzym jest wolny. Przychylnosc i uszanowanie.

Podpisano Berthier.

Generał Berthier gdy wchodził do Kapitolum towarzyszył mu wielki tłum ludu, do którego on taką miał przemowę:

“Popioły Katona, Pompeja, Brutusa, Cicerona, i Kornensyusza przyymiecie hołd wolnych Francuzow na Kopitolium, gdzieście tyle razy praw ludu bronili i rzeczpospolitą Rzymską wielkością napętniali. Dzieci te Gallow przychodzą z roszką oliwną wręce do tego szanownego miasta, dla przyprowadzenia w nim oltarzow wolności, które pierwszy Brutus wystawił. A Wy Rzymianie! którzy do właściwych wam praw powracacie, pamiętajcie na krew, która w waszych żyłach! Rzuccie okiem na pamiętniki Rzymu, które was otaczają; przybierzcie waszą dawną na siebie wielkość i cnoty waszych przodkow.”

Papież znajduje się, wciąż w Watykanie. — Francuzcy kommissarze Daunou, Monge i Florent jeszcze niebyli w Rzymie stanęli. — Pięciu nowych konsulow, mowi Poulhier, tak mocno do ludu mówili, iż znać zaraz, że krew Brutusow i Ciceronow w ich żyłach płynie.

Gdy się trzech miesięczna prezydent-

cya obywatela Barras skończyła, nastąpił przedwczoraszem obywatel Merlin prezydentem dyrektoryatu na jego miejsce.

Buonaparte znajduje się wciąż w Paryżu.

Na wieży portowej w Dunkierce zrobiono telograf, a drugi, który z nim koresponduje postawiono na gorze Kassel w Flandryi. W Ostendzie i wzdłuż całych naszych brzegów mają być telegrafy porobione.

Pierwszy nasz legacji sekretarz w Konstantynopolu, i zawiadujący teraz interesami, Carra St. Cyr jest nazad odwołany, a obywatel Ruffin, dawniej tłumacz u Porty, jest tam z pensją 30,000 liw. zawiadującym interesami mianowany.

Tutejsze pisma mówią, że minister marynarki Pleville, który teraz do Brest pojechał, w wyprawie przeciw Anglii sam jako kontra admirał kommanderować będzie, a obywatel Gourelade będzie tymczasowo urząd jego zastępował.

W Dunkierce budują tratwę takiej wielkości, że się na niej 3000 piechoty i 600 izarzy zmieści.

Jenerał Hedouville popłynął d. 19 z małą eskadrą z Brest do St. Domingo. Wieść, że powrócił do Paryża nazad, była podobno umyślnie rozpuszczona, żeby przed-Anglikami jego odjazd ukryć.

Z Berna d. 27. Lutego.

Jenerał Brune kommandujący wojskami Francuzkiemi, które kray Wodow zajmują, odebrawszy od dyrektoryatu do stateczne pełnomocnictwo, deputowani których niedawno wysłałby kanton Berneński do tego jenerała, pojechali znowu dzisiaj do Payern w celu traktowania, i

umorzenia, jeżeli można, wszystkich zakłucen, które między [Francją i kantonem Berneńskim] zaszyły. Wreszcie pewną to jest rzeczą, że rząd nasz zlecił deputowanemu do Bazylei wysłanemu oświadczyć obywatelowi Mengaud, że nie może się zgodzić na cztery punkta przez notę jego pod 27 Pluwies żądane, i że obstaie przy swoim pod dniem 3 tego miesiąca wyroku względem mających się uczynić w konstytucyi kantonu odmian. Regencya nasza dobrze przekonana, że całe iey postępowanie jest zgodne z życzeniem ludu, wzwyż rzeczoną notę równie jak i odezwę obywatela Mengaud do Szwaycarów wydrukować kazała.

Od dni ośmiu ze wszystkich prawie części kantonu przybyły adresa przychyleń i wierności. Wszyscy waleczni Szwaycarowie, którzy teraz są pod bronią oczekują z niecierpliwością skutku rozpoczętych od rządu ich negocyacji, i są w przedsięwzięciu aż do ostatniej kropli krwi bronić swojej Religii i swojej niepodległości. — Liga Helwetów chciała żyć w pokoju z rzeczpospolitą Cysalpina. Jednak woyska tej rzeczypospolitej wkroczyły do Szwaycaryi; liczba ich wynosiła 1200. Na wiadomość tego niespodziewanego napadoienia mieszkańcy kantonu Uri w liczbie około 300 ludzi zgromadzili się, uderzyli i zwyciężyli napadających: odebrali im 2 armaty, które całą ich artyleriją składały, około 300, w niewolę zabrali, resztę do ucieczki przymusili. Walka ta nie trwała więcey nad 15 minut. Szwaycarowie waleczności swoich przodków nie zapomnieli; i jeżeli rzeczpospolita Cysalpina będzie woląa prowadzić wojnę

niżeli zgodę i dobre sąsiedztwo utrzymać, zaaydzie w potomkach tych niezwyciężonych Bohaterów, których waleczność potylorazy we Włoszech iasniała, ludzi niechęcych przyjmować lekcyi młodey siostry, która ieszcze sama nie postępuje. Znaczny oddział milicyi kantonu Uri był w marszu dla złączenia się z woyskami innych kantonow stojącemi na granicy Szwajcaryi; na wiadomość w padnienia Cysalpinow woyska te odebrały rozkaz powrócić dla bronienia własnych siedlisk. Po rozproszeniu tego niespodziewanego nieprzyziaciela, udały się na pierwsze swoje przeznaczenie (wreszcie nic nie mówią o miejscu w którym to zaszło, i może jest to to samo co się zdarzyło w Lugano) zobacz numer 22 naszej gazety) w tym przy padku wierzyć potrzeba, że albo rzeczy w Bernie nad to powiększono, albo że w Lugano z uleganiem o nich mowiono.

Od wyższego Renu d. 2. Marca.

Biega tu pismo w ięzyku Francuzkim pod tytułem. *Względem pokoju między Francją i Rzeszą Niemiecką.* W piśmie tym doniesć usiłuią, że Xiążęta i państwa Swieckie mające poselszye na brzegu lewym łatwo wynadgrodzonemi bydź będą mogli za straty, które przez ustąpienie tego brzegu poniosą. Oto jest wyrachowana strata ich dochodow, którą każdy z nich z tego ustąpienia ponosi. Pruszy million ryńskich kollegium Xiążąt Westphalskich 250,000 ryń. Xiąże Ahremberg 60,000 ryń. Elektor Palatin, 2,700,000 ryń. Landgrafo wie Hefsenkassel i Reinfels 75,000 ryń. Margrabia Badeński 160,000 ryń. Langraff

Hefse Darmstadt 150,000 ryń. Dom Austriacki przez stratę Falkenstein 80,000 ryń. Xiąże Salm 60,000 ryń. Dom de Nafsau 500,000 ryń. Xiąże de Linange 150,000 ryń. Hrabia Heistesheim 16,000 ryń. Hrabia Gundersblum 34,000 ryń. Hrabia Grunstad 50,000 ryń. Hrabiowie Renu 100,000 ryń. Xżę de Neuwied 20,000 ryń. Xżę Ysembourg 21,000 ry. Xiąże Wittgenstein Berlenbourg 15,000 ryń Hrabia Solms Asfenheim 8,000 ryń. Xiąże Wittemberg 100,000 ryń. Dom Oettingen 25,000 ryń. Hrabiowie Legen 70,000, Hrabiowie Sickingen 99,000 Xiąże Löwenstein 21,000 ryń.

Zbior tych rocznych dochodow czyni ogulną sumnę 5,761,000 ryń. która wyrachowana w proporcyi 5 od sta czyni sumnę wartości tego kraju 115,220,000 ryń. Strata państw duchownych, i czterech miast Rzeszy byłaby daleko większa. Autor nie rachuje ich wcale, gdyż rozumie, że państwa te nieodbiorą wynadgrozienia. Oto są te państwa: Elektorowie, Moguncy, Trewirski, i Koloński, Leodium, Stawelot i Malmedi, zakon Teutoński, zakon Maltański biskupi, Bazylei, Spiry i Worms, Thorn, Burscheid, miasta, Rzeszy, Akwizgran, Kolonia, Worms i Spire.

Z Londynu d. 2. Marca.

Admiralicya powzięła ważną wiadomość od kapitana Woolley fregaty Arethusa, że Hiszpańska flota od 16 liniowych okrętow i 12 fregat, która dotąd w Kadyx zamkniętą była, upatrzwszy pomyslną porę, d. 7 lutego w nocy mimo czułości lorda St. Vicent na morze wyszła. Wspomniony kapitan odprowadzając do zachodnich Indyy kupiecką flotę do pewnej szerokości, gdy narad powracał na-

padł neutralny okręt, który go o tym u-
wiadomił; tenże okręt powiedział mu, że
d. 10 przy kapie S. Wincentego widział
Angielską wojenną flotę od 30 wojennych
okrętów, która Hiszpańskiej floty szuka-
ła. Gdzie ona jest przeznaczona, czy do
Brest dla złączenia się z Francuzką, lub
czy też tylko merkuryuszem ładowne frega-
ty do pewney wysokości odprowadza,
ponieważ ten artykuł do Hiszpańskiego
gornictwa w południowej Ameryce isto-
tnie jest potrzebny, czas dopiero okaże.
Jak tylko wiadomość ta nadeszła tu, zaraz
lord Bridport, który się wczoraj u dwor-
u pożegnał, gotował się do wyścia z
kanałową flotą na morze, i admirał Pole
już go tam poprzedził. Telegraf był wczoraj
w poruszeniu. Lord Bridport stanie przed
Brest, i będzie bronił wniścia i wyścia z
tamąd wojennym okrętem, dla przeszkod-
zenia połączeniu się Hiszpańskiej z Fran-
cuzką flotą. Teraz krążą przed Brest 3
tylko wojenne Angielskie okręty. Wczoraj
słychać już było, że kilka naszych
fregat przy kapie S. Wincentego postrze-
gły Hiszpańską flotę; ale ministeryalne
pisma zbliżają tę wiadomość.

Lord St. Vincent wyszedł sam d. 10
z Taio. Trzej Irlandczykowie Oconnor,
Binns i Fevey, którzy imiona pułkowni-
ków Morris, Leary i Alley na siebie wzię-
li, są w Margate, jako zbrodnie stanu a-
resztowani i do Londynu przyprowadzeni
właśnie gdy mieli na pakebocie, za który
130 gwineów zapłacili, do Francyi odpły-
nąć. Znalaziono przy nich dobrze napa-
kowane kufry, adres tajemnego wydzia-
łu zjednoczonych Irlandczyków, rysunki i
plany brzegów i miejsc sposobnych do

wylądowania, opisanie domów i miejsc
w Anglii, gdzie się korespondujące towa-
rzystwa Londyńskie i inne demokratyczne
towarzystwa zgromadzały, i inne pode-
rzane rzeczy. Pierwszy raz byli już od
tajney rady słuchani.

P. Pitt myśli powszechną taxę na
wartość wychodzących i przychodzących
towarów nałożyć. Plan jego dąży do te-
go, że chce okręty od nieprzyjacielskich
korsarzy wojennymi okryciami zabezpie-
czyć, przez co nieżnośne afsekuracyi zdzier-
stwo upadnie. P. Pitt wyrachował, że
to więcej zysku przyniesie, jak gdyby
rząd na siebie afsekuracją wziął.

Blisko 50 transportowych statków
znayduie się w Lizbonie, dla wywieżenia
z tamąd emigrantów Francuzkich, jeżeli
by tego przy zbliżeniu się armii Francuz-
kiej potrzeba wymagała. Podług innych
z tamąd wiadomości zatrudniano się tam
inną tajemną wyprawą.

Król zniósł pod d. 25 lutego wydaną
w roku 1794 komendantom okrętów wo-
jennych i korsarskich instrukcyą, a wy-
dał inną, podług której, wszystkie o-
kręty neutralne ładowne Francuzkami
i Hiszpańskimi lub z ich wysp i Hol-
lenderskimi płodami, mają być za-
bierane, przyprowadzane i sąd na to wy-
znaczony, będzie ich neutralność decydo-
wał.

Rozgłoszono tu dosyć ciekawą anek-
dotkę, jeżeli jest prawdziwa. Mowią że
przybyła na komorę Londyńską skrzynka
z napisem do Buonapartego w Londynie.
Nadzwyczajny ten napis, uważany był
jako szykana; wszelako, gdy się nikt o tę
skrzynkę nie odzywał, otwarto ją i znale-

ziono w niej różne drogie i ciekawe rzeczy w różnym rodzaju.

W wyższej izbie na sejsyi d. 19 lutego żądał Xiążę Bedford, żeby wezwano wszystkich parów, aby się od dnia dzisiejszego za trzy tygodnie na propozycyi, którą chce uczynić względem oddalenia ministrów, znajdowali. Zezwolono.

P. Motlosier dostawia zawsze dowcipnych artykułów do kuryera Londyńskiego. W dzisiejszym Nrze znajdują się szczegóły o Francyi. Oto jest krótki z niego wyciąg:

„Grunta we Francyi zdają się teraz lepiej być jak dawniej uprawione. Przecież dobrzy duchownych, czy szlacheckich lub emigrantów działa się częstokroć, co pomnożyło liczbę właścicieli i stronników nowego systematu. Nowe folwarki, mieszkania i inne budynki są w tych wystawione dobrach. Płaca rzemieślników w całej powiększyła się Francyi: powiększenie to przypisują podniesieniu wszystkich rzeczy w czasie papierowych pieniędzy we Francyi. Lud jest w ogólności nabożny, i zdaje się szczególniej do religii katolickiej być przywiązany. Nienawiść ściga powszechnie przysięgłych xięży. — Z podziału pracy, którą dyrektorowie między sobą uczynili, na Lareveillere Lepeaux przypadł wydział religii, i on szczególniej obrządek filantropów wspiera. Rewbell ma wydział zagranicznych związków i wielkiej polityki; Merlio sprawiedliwości; Neufchateau sztuk, litteratury i opinii, która się dobrego gustu tyczy; Barras jest największym stróżem rewolucyi i jest to człowiek pełen odwagi, zawiaduje wydziałem wojskowym i wszystkimi działaniami woj-

skowemi kiaruje. Lambrechts minister sprawiedliwości, jest przywiązany do Merlina; winien mu swój urząd i staranie że nie był oskarżony od Lasonde w Belgium. Scherer jest dobry człowiek i wielki republikanin. Bardzo mu to na dobre wyszło, że nie pokazał najmniejszego nieukontentowania, gdy mu Barras komendę odjął nad armią Włoską, dając ją Buonapartemu. Za każdym zwycięstwem Buonapartego pisał listy do niego z powinowaniem, na co Buonaparte bardzo się okazał czułym. Sottin, bywający minister policyi, człowiek gorący i mający wiele zdadności. Biskup Autuński (Talleyrand-Perrigord) winien swoje wywyższenie Barrasowi. Wiele uwag względem Ameryki i Anglii, i sposób postępowania umiarkowany ziednaty mu Barrasa przychylności. — Lareveiller-Lepeaux nosi za zwyczaj suknię brunatną, włosy ma czarne i przczesuje ich. Rewbell chodzi w szarym sorducie. Neufchateau ubiera się wykwintnie. Barras przy powierzchownie wyniosłej minie, ma coś szlachetnego w swym postępowaniu i ruchu. On może się W. Sułtanem dyrektoryatu nazwać. — Armia Francuzka, a osobiwie piechota jest najlepiej urządzona, i największą zachowuje karność. Sławny jenerał republikancki znajdujący się teraz w Londynie, zapewnia że w teraźniejszych czasach jedna piechota Rosyjska może się z nią porównać, i to nie we wszystkim. To co dawniej Francuzkiej armii względem cofania się zarzucano, jest dzisiaj przez surową karność zatarte. Jenerał ten nie ma talentów jenerała Buonaparte, czyli opinii, którą mu jego wielkie czyny ziednaty;

lecz rozumie, że z armią Francuską urządzoną, tak iak iest, każdy jenerał to zrobić potrafiłtych cudów dokaże. W śmierci jenerała Hoche uznaie wielką stratę dla Rzeczypospolitey; Jourdana nie szacuje; ale jenerałowi Moreau wielkie talenta przyznaie. „

Z Paryża d. 1. Marca.

Nowy nasz ambasador w Madrycie, obywatel Truguet był tam od Krola, Krolowej i Xcia Pokoju z największymi grzecznościami przyymowany. „Dawno już, rzekła do niego Krolowa, znałam cię z listow twoich Mci Ambasadorze, ale czytałam cię sobie osobiście poznać. „

Ambasador nasz obywatel Truguet oddając Krolowi swe zaufalne listy miał do niego następującą przemowę:

Najjaśniejszy Panie! Dyrektoryat wykonawczy Francuskiej Rzeczypospolitey, pragnąc co raz bardziey utwierdzać związki, które obydwu nasze narody łączą, mianował mnie przy W. K. Mci. ambasadorem. Pewność tego alliansu iest Najjaśniejszy Panie równie na wzajemnym pożytku, iak na świętych naszych związkach zasadzona. Wspiera ona się procz tego na cnotach W. K. Mci. i na talentach ludzi, któremi się umiał otoczyć. — Gdyśmy na lądzie po wielu zwycięstwach przywrócili pokoy, nie zostaje nam tylko ieden do zwyciężenia nieprzyjaciel. Jest on równie W. K. Mci. i całej Europy nieprzyacielem, ustawicznie iey spokojność naruszając; iest nieprzyacielem całej ludzkości, gwałcąc iey najswiętsze prawa. Do sprzymierzonych obydwóch mocarstw należy, zjednoczyć swe usiłowania do ukarania iego okropnego machiawelizmu i do wstrzymania iego drapieżney ambicyi.

Nie chcę Najjaś: Panie plamić tey uroczystości, wymienieniem zdrajców, których rozpacz dręczy, że nie mogli dokonać zniszczenia swey oyczyzny. Nie będę tu wymieniał zdrajców zaprzędanych tajemney partyi Angielskiej. Rząd Francuskiej Rzeczypospolitey postrzegł ich nawet kilku na łonie swoim, ukarał ich i oddalił. Bez wątpienia i W. K. Mśc. postąpisz sobie z temi, którzy Ci wskazani będą, tak iak sobie zasłużyli; ponieważ oni są równie tronu Jego, iak Rzeczypospolitey nieprzyaciółmi. Szczera przyiaźń, wierna przychylność do swych alliantow, szlachetna waleczność względem zbroynych swych nieprzyaciół, pogarda i ukaranie zdrajców, oto są Najjaśniejszy Panie uczucia ludu Francuskiego i iego rządu. Tego samego żąda i oczekuje po swych alliantach. Dyrektoryat wykonawczy nie mógł na swego ambasadora, więcey szacującego obywatela Francuskiego, szlachetny i waleczny naród Hiszpański i osobiste talenta W. K. Mci. iak może wybrać. „

Tuteysze pisma czynią nadzieię, że warunki zawartego między Francją i Hiszpanią alliansu w tym czasie zupełnie wykonane będą.

Redaktor o wyszłej z Kadyx flocie przytacza co następuje.

„Ciężko, żeby się gdzie, iak przy Hiszpańskiej flocie tyle powodow razem zebrać mogło, do oczekiwania po niey zupełney pomyślności. Admirał Mazaredo posiada zupełne zaufanie swey flotty. Officerowie żywo wyszłcia iey na morze żądali, a rząd mając procz tego inne swoje powody nie mógł się ich życzeniu oprzyć. Przed wyszłciem iey pod żagle d. 6. udał się admirał na każdy okręt, mowił

do żołnierzy i oficyerow, którzy naywiększą gorliwość okazali. Obywatel Tobriant, kommandant Francuzkiey fregaty la Vestale, prosił admirała o pozwolenie, żeby mógł razem z Hiszpańską flotą iść, i razem przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi walczyć, co zaraz otrzymał.,,

Dzisiaj odebraliśmy listy z Kadyx pod dniem 9 lutego, ale one ieszcze nie o wyysciu Hiszpańskiey floty nie wamiankują. Flotta ta składa się z 22 liniowych okrętow z 4 fregat i 3 brygantyn.

Wczoray prezentował dyrektoryatowi na publiczney audyencyi minister wojny jenerałow Macdonald i Duhem, którzy oddawali mu od cięła prawodawczego dane dawniey północney Renu, i Mozeli armiom chorągwie. Minister wojenny wyliczając w mowie swoiey do dyrektoryatu wszystkie czyny tych armiow, rzekł na koniec: "Gdy armie północna, Renu i Mozelli ukończyły w owych okolicach swe wojenne prace, składają otrzymane chorągwie na ołtarzu wolności. Teraz gotują się waleczni ci wojownicy wspólnie z Włoskami do ukarania na brzegach Tamizy Angielskiego rządu. Nowy sztandar, który, Obywatele Dyrektorowie! bohaterowi, który ich krokami kierować będzie, powierzycie, będzie skazówką ich zwycięstwa. Oni wam go okryty nowemi laurami nazad przyniosą; on będzie rękoiem wolności morzow, spokoyności Europy i utwierdzeniem rzeczypospolitey.,,

Jenerał Macdonald i Duhem oświadczyli w mowach swoich przychylność do rzeczypospolitey i gotowość do walczenia przeciw Anglii. Jenerał Macdonald ofiarował składkę północney armii 31,483 liw: i pakiecik od jenerała Beurnonville, zamy-

kający zwycięstwa tej armii w sobie, dyrektoryatowi oddał.

Prezydent dyrektoryatu obywatel Merlia odpowiedział im między innym:

" Francuzka rzeczpospolita straszna od swego ustanowienia, zrodziła 14 armiy: wyprowadziła ich do boiu, wskazała im drogę do sławy i za ich męstwo okazała nadgrode. Nadzieje iey już są dopełnione. Z dumą pogląda na owoce ich zwycięstw w pamiętnikach ich siły. Waleczni żołnierze północy i Renu! wy do znaczney części sławy armiy Francuzkiey należycie: jest ona wyryta na brzegach Skaldy, Mozy i Mozeli. Dyrektoryat odbiera z ukontentowaniem te czci godne chorągwie, które zawsze w waszych ręku rękoiem zwycięstwa były. Składając ich w świętym przybytku innych chorągwi, słyszy waszą szlachetną niechęć przeciw ostatniemu rzeczypospolitey nieprzyjacielowi. Zemsta gotuje się na brzegach Oceanu. Spieszcie zwycięzcy pod Fleurus i Kel! zwycięzcy pod Arcole czekają na was. Chciwy krwi i pieniędzy rząd uciska wolny dawniey naród; gotuje na swej wyspie nieszczęścia, które na całą Europę rozsypie. W iaskini samey potrzeba, żeby Francuzki Herkules zabił poczwarę i oswobodził ziemię. Słyszycie głos wolności z starego kapitolium wychodzący. Jakże Rzym wolny, a London będzie w kaidanach! Oswobodziciele narodow! Mściciele waszey oyczyzny! maszerujcie! powtórzcie na brzegach Tamizy wasze pieśni zwycięstwa! Wszystkie wielkie i szlachetne dusze w Anglii cieszą się już nadzieją waszego przybycia.,,

Na teyże audyencyi prezentowano dy-

rektoryatowi deputowanych od Gryznow.

W 8 dni, mowi Poultier, musi Bern albo porównać swoje zasady z naszymi, albo będzie potkoinony.

Słychać, że Scherer złożył swoy urząd ministra wojennego.

Dyrektoryat wezwał rady 500 do wydania nowej ustawy względem giełdy. Odesłano do komisji.

Publiczni kasyerowie po departamentach muszą teraz kaucye składać.

W Marsylii zamordowano w dzień iednego piekarza. Członki środkowej komisji zostały za swoją w tej mierze opieszalność od dyrektoryatu oddalone.

Z Bruxelli d. 27. Lutego.

W Dunkierce, Ostendzie i we wszystkich portach departamentow północnych, tudzież Flandryi nadmorskiej włożono embargo na wszystkie statki, które się tam znajdują. Krok ten następnie w tych portach był użyty, a dnia onegdajszego do portu Antwerpii rozciągnięty także został. Zda się nawet, że statki kupieckie znajdujące się w kanale Brukselskim pod embargo podciągnięte będą. Pobudki do kroku tego są wcale nie wiadome; utrzymują, że wszystkie te handlowe statki odesłane będą do Dunkierki, dla użycia ich do projektowanej przeciw Anglii wyprawy. Nade wszystko zaś przygotowania ze wszystkich stron podwoiono, i mamy powody wierzyć, że w miesiącu marcu lub na początku kwietnia wylądowanie w wielu razem miejscach probowane będzie. Tymczasem użędnicy municypalni naszego miasta z wielką uroczystością ogłosić mają dzisiaj, że Francya śmiertelną wojnę rządowi Angielskiemu oświadcza.

Bazylei d. 28. Lutego.

Deputowani Bernenscy którzy tu byli, wyiechali z tąd nazad do Berna dnia 26. Deputacya którą rząd nasz przedsięwziął wysłać do jenerała Brune wyiechała dzisiaj. Pokazuje się z tego wystania, równie iak ze wszystkich innych okoliczności, że jenerał ten ma szczególniejsze zlecenie negocjowania względem zagodzenia różnych poroznień, które między Francją a Bernem zachodzą. Większa część kantonow jest wprzedsięwzięciu przyjąć formę rządu demokratycznego i reprezentującego, z równością praw; lecz zmianę tę bez żadnego obcego wpływu chce uskutecznić, i zasady nowej ich konstytucyi przez siebie samych ułożyć. Spodziewamy się że rząd Francuzki nie będzie usiłował podawać im swoich punktow, ani ich przymuszać do przyjęcia projektu P. Ochs przeciw któremu kilka się już kantonow oświadczyło.

Z Florencyi d. 2. Marca.

D. 28 lutego przybył tu obywatel Faypoult Francuzki posel przy Liguryjskiej rzeczypospolitey i po krótkim wypoczynku, udał się w dalszą do Rzymu podróż.

Z Bononii d. 3. Marca.

Wczoray przybył tu jenerał Berthier z Rzymu nazad; stoi w pałacu Kaprara i zabawi tu 3 albo 4 dni. Życzyłby sobie manewry tutejszey gwardyi narodowej widzieć.

Z Drezna d. 3. Marca.

D. 1. t. m. przybył tu obywatel Francuzki Gefinger, nie rozwinął jeszcze swego charakteru, ale domyslaia się, że będzie iako rezydent Francuzki przy tutejszym dworze zostawał.

D O D A T E K

D O N^{ro}. 23.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 21. MARCA 1798.

Z Rasztađt d. 3. Marca.

Deputacya Rzeszy podała przez hrabiego Metternich, następującą notę ministrom Francuzkim.

” Odpowiadając na ostatnią notę legacyi Francuzkiej pod d. 20 lutego (15 pluviöse) deputacya nie może nie odwoływać się względem uwag, które zawiera, do wszystkich przyczyn i powodów wyrażonych w sposobie obszerniejszym, w różnych notach podanych dawniej ministrom Francuzkim, i musi szczególnie powtórzyć uwagę istotną, że odstąpienie żądane prowincyi leżących na lewym brzegu Renu, osłabiłoby bardzo państwo Niemieckie, szkodziłoby związkowi politycznym i handlowym, i pociągnęłoby skutki nie obrachowane, które zamiast zapewnienia mu spokojności, byłoby powodem do zamieszkań na jego łonie. Uwaga ta, nie zaś iakowe interesa partykularne, powodowały i powodują zawsze wszystkimi czynnościami, propozycjami i decyzjami deputacyi. Tym mniej więc wstrzymać się może, od czynienia tych u-

wag i oświadczenia, iż nie ma żadney wiadomości, ażeby wszyscy Xiążęta i stany mające poselszysy na lewym brzegu Renu, uznały potrzebę granicy Renu, albo okazały chęć, ażeby lewy brzeg był Francyi odstąpiony. Wie tylko, że część tych stanów oświadczyła oddzielnie, iż była w pogotowiu w przypadku potrzeby uczynić dla dobra oyczyzny ofiarę przykłą z swych possessy na drugim brzegu Renu leżących, a to pod warunkami, nie zależącemi od stanów oddzielnych, lecz od Cesarza i Rzeszy. — Deputacya ma sobie powierzone staranie o dobro całej Rzeszy. Stosownie do tego, nie zdaie się iey, ażeby mogła przyjąć proponowaną zasadę do pokoju. Gdy rząd Francuzki, iako nawet sama legacya oświadczyła deputacyi Rzeszy, nie ma widoku powiększania krajow, gdy nayważniejszym iego przedmiotem iest, postarać się o granice naturalne, przeto deputacya ustępuje krajow, między Renem i Mozellą, zostawiając wyborowi rządu rzeczypośpolitey, czyli chce zatrzymać będące po lewym lub po pra-

wym brzegu Mozelli i od części zostawio-
ney Rzeszy, byłaby jeszcze pociągnięta
linia wojskowa, tak iż niektóre ich części
dostałyby się jeszcze Francyi. Legacya
Francuzka przekona się łatwo, że deputa-
cya ustępując tak wiele, jest obowiązana
zatrudnić się potym osłodzeniem losu tylu
stanow, szlachty i innych członków Rze-
szy, ponoszących przez to znaczną stratę.
— Z tego powodu deputacya umieszcza w
dodatku niektóre warunki spodziewając
się przez to przyspieszyć żądane ukończe-
nie, gdyż trzeba będzie ustanowić w tra-
ktacie pokoju; związki na przyszłość oby-
dwóch narodów. Legacya Francuzka z
ukontentowaniem zapewne zapatrywać się
na nie będzie. Mniema wreszcie, że rząd
Francuzki nie ma myśli trzymać woyska
swe dłużej w kraich Rzeszy, nie mają-
cych mu bydź ustąpionych &c.

Nie zdaie się, ażeby legacya Francuz-
ka przystała na takowy projekt, słyhać
bowiem, że odebrała rozkaz od dyrekto-
ryatu nalegać o przyspieszenie podpisu
żądanej zasady, a w przypadku uzbraja-
nia się albo zwłoki, armia Francuzka ma
naprzód postępować.

Z Hagi d. 6. Marca.

Nowe urządzenia konstytucyjnych
władz odbywa się w całej rzeczypospoli-
tey, i chociaż w niektórych miejscach za-
chodzą trudności, dyrektoryat nie da się
uwieść. Kommissya do urządzenia w Am-
sterdamie municypalności już tam stanęła.

Obywatel Marselis, który od ambaf-
sady w Paryżu powrócił, prosi żeby
mogł do swego urzędu sekretarza przy
kancellaryi handlu Lewanckiego powrócić.

W Rotterdamie spuszczone nowy
okręt Doggersbank na 68 armat z warszta-

tu, a drugi taki sam będzie wnet gotowy.
Dwa liniowe okręty i 1 fregata będą tam
jeszcze budowane. Okręty Brutus od 76,
Herkules od 64, Walseenger od 64, Tromp
od 54 i 4 fregaty są w departamencie Mo-
zy zreparowane.

Niektóre wiadomości zapewniają, że
Hiszpańska flotta wyszła z Kadyx, ma się
z Fracuzką Tulońską flotą pod admirałem
Bryeys złączyć i potym do Brest popłynąć.

Autentyczne wiadomości z Batawii
pod dniem 6 lipca zapewniają, że wyspa
Java nie jest jeszcze od nieprzyziaciela za-
garniona, że Ternate, Macasser. Barjer.
Mafsing i Polenbang jeszcze w naszych rę-
ku zostają, i że w Batawii najlepsza pa-
nuie jedność.

Z Chin donoszą pod dniem 7 czerwca,
że tam wielką panuie niespokojność, że
insurgenci 6 miast pierwszey, a 37 drugiey
i trzeciey opanowali rangi, i że wielką
armią otoczyli, którą Cesarz przeciw nim
wysłał.

Z Rzymu d. 24. Lutego.

We środę popielcową była w Waty-
kanie zwyczajna wotywa przez kardyna-
ła Livizziani odprawiona, na której wszy-
scy 14 kardynałowie przytomni byli. Jmie-
niem Oyca Świętego pozwolono mieszkań-
com Rzymu iedzenia mięsa w poście, wy-
jąwszy piątki i soboty.

Nowy rząd nakazał bez roznicy wszy-
stkim, iednych cudzoziemców wyjąwszy,
noszenie kokardy rzeczypospolitey Rzym-
skiey. Minister wewnętrzny wezwał wszyst-
kich rolników do powroccia do swoich
prac, zapewniając ich, że się niczego oba-
wiać nie mają, jeżeli ustawom postu-
sznemi będą.

Kommenderujący jenerał Francuzką

armią podzielił rzeczpospolitą Rzymską na następujące ziemie. 1 Marchia Ankońska i Xstwo Urbino będą złączone; głównym miastem będzie Ankona. 2 Marchia Fermo i Camerino będą także złączone; głównym miastem będzie Fermo. 3 Perugia, miasto Castello i Orriero składają jedną ziemię, której Perugia będzie głównym miastem. 4 Umbrinò, której Foligno będzie głównym miastem. 5 Część Sabinii, i część St. Pietro składają jedną ziemię, której głównym miastem będzie Vitorbo. 6 Campagna, której głównym miastem będzie Vellatri. 7. Ziemia Rzymska zacznie się od północy i uysciu rzeki Mignone, idzie w prostey linii do gor Collato, zawie rając w sobie miasto Castro; na południe idzie od początku Tybru, aż do gory Subiaco. W każdym głównym mieście będzie municypalność ustanowiona, która z konsulami będzie korrespondować. Po tym rozkazal jenerał Berthier potłuczenie stępow do robienia papierowych pieniędzy i wrzucenia do Tybru; tudzież żeby papiery wykupione były; żeby natychmiast przystąpiono do sprzedania dobr za 4 mill: kameralnych, a za 6 mill: duchownych. Za te dobra 4 części wartości w papierach a piątą w gotowych pieniądzech będzie przyięta. Imieniem rzeczypospolitey Rzymskiej oznaymiono, że wszystkie publiczne pisma w Włoskim ięzyku będą wydawane z napisem wolność, równość i rzeczpospolita Rzymska — Wielukardynałów wyjechało z Rzymu, lub się w podróż gotują. Rząd Rzymski umyślił uwiecznić imię kommanderującego jenerała Francuzkiego wybiciem medalu z napisem: *Berthier Restitutor Urbis*, a na drugiej stronie: *Gallia salus generis humani*.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakow: zachod: Galicyi, edyktem niniejszym wszystkim którym o tym wiedzieć należy, wiadomo czynią, że Paweł Fiałkowski w Brudnowie dnia 18. kwietnia 1796. roku do wieczności przeszedł, dla czego wszystkim dziedzicom a szczególnie P. Józefowi Fiałkowskiemu i P. Agnieszce Jchnatowskiej zaleca się, żeby oświadczenie swoje czy po wspomnionym zmarłym dzieciństwo pozostałe obić chęcią lub nie, sądom tutejszym w przeciągu roku i sześciu niedziel, podali; gdyż dalsza zwłoka w zgłoszeniu się, podług §. 628. części wtorey prawa cywilnego, za zrzeczenie się dziedzictwa uważana będzie. W Krakowie dnia 14. lutego 1798.

Pod niebytność J. W. Prezesa.

Franciszek Borgiasz Pickarski.

Olechowski.

Gellinek.

Z rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Gallicyi.

Zmocy rezolucyi Magistratu miasta J. C. K. A. Mci Lublina, w dniu 24 lutego, r. b. zapadłej, Gdy opuszczone sprzęty, meble, i papiery, przez J.W. Raczyńskiego, bywzego Trybunału Lubelskiego og Mecenasa w kamienicy w Lublinie, a iego w ow czas rezydencyi pozostałe, i dotąd zamknięte, dla uniknienia zepsucia ichże na sprzedaż są deklarowane. Przeto czyni się wiadomo komu o tym wie dzieć należy, iż też rzeczy w czasie dni dziewięćdziesiąt, od dnia wypadłej rezolucyi, przez publiczną aukcyą sprzedane, a pieniądze zabrane w kassie mieyskiej dla właściciela złożone zostaną. Papiery zaś do Archiwum miasta złożone i od wszelkiego zepsucia ochronione bydz muszą.

Ignacy Skwarczyński magistratu miasta C. Krol: Lublina regent.

Gdy pod imieniem Scholastyka wiadomy folwark mieyski na dniu 20tym marca t. r. z rana o godzinie dziesiątej w samym zabudowaniu Scholastyki publicznie więcej dawałacemu na rok jeden,

od 1go kwietnia 1798 zaczynając, w dzierżawę wypuszczony, i ostatnia summa dzierżawna za nay-
pierwsze podanie przyjeta będzie, przeto donosi się o tym przez niniejsze zawiadomienie tym koń-
cem: ażeby chęć nabyć tej dzierżawy na dniu zwyż wyrażonym stawić się mogli. W Krakowie d.
3go marca 1798.

Józef baron de Riedheim, Starosta cyrkularny.

Na żądanie K. rzadu namiestniczego węgier, donosi się powszechnie, że się chiurg imieniem Jo-
zef Czerniczki, który już na siedmy rok z miasta stołecznego węgierskiego Budy oddalił się, a którego
miejsce terazniejszego bawienia wiadome nie jest, względem na niego przypadley sukcesyi w prze-
ciagu sześciu miesięcy w magistracie miasta Budy zgłosić ma. W Krakowie dnia 10 lutego 1798.

Z C. K. pełnomocney zadworney kommisji Galicyi zachodniej.

Jan Pinkas.

Nomine Cæsareo Regii magistratus urbis metropolis Cracoviae regni Galicie occidentalis Genoro-
zo Domino Dominico Borek iurevicto medio præsentis edicti hisce insinuat, quod nimirum successo-
res olim Adami Czerminski iurevincentes ad magistratum huncce Cracoviensem adversus eum in causa
sua puncto assumendæ judicialis aestimationis lapideæ ipsius sub No: 441 situatæ, processus obnoxie
libellum porrexerint, iudicique opem quoad id iustitia exigit imploraverint.

Cum autem magistratus hisce ob ignotum ejus habitationis locum, vel planæ a Cef. Regiis hæ-
reditariis terris absenti ipsi qua absenti hic loci degentem advocatum Dominum Antonium Kłosow-
ski obveniendò ipsius periculo, & impendio qua curatorem constituerit, quo cum etiam lis contestata
nonconformitate præscripti pro Cef. Regiis hæreditariis terris judiciarii edictis agitabitur, atque etiam
terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno 1 junii a. c. hora
10 matutina ut pote die expediendo eatenus detaxationis ipse compareat, vel curatori dato, si que
forte haberet, juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quem piam mandatarium
constituat, foreque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad ipsius de-
fensionem maxime efficacia esse judicaverit ut pote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ
sibimet ipsi sint imputandæ. Ita enim santiant præscriptæ pro Cef. Regiis hæreditariis terris leges.

Ex Consilio Cef. Rcii Magistratus urbis metre: Cracovia die 28 mensis Februarii Anno 1798.

J. Gellinek.

Joannes Catczenski.

Josephus Wytyszkiewicz.

Adalbertus Tufsek.

Andreas Stanowski.

V. Lichocki.

affix: die 12 mense Martio anno 1798.

C. K. C. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej galicyi uwiadomiała tym edktem Jmć. P. Mi-
chała Tomickiego, niegdys Krzysztofa i Alexandry z Strusow Tomickich małżonkow, syna, od
lat przeszło już 40stu nieprzytomnego, i o którym, gdzieby się znajdował, żadney niemasz wiado-
mości: że Pan Michał Tomicki pod dniem 15 lutego 1798 R. u sądów tych dopraszał się, ażeby
Michał Tomicki za zmarłego był ogłoszony.

Stosownie przeto do prawa cywilnego części II-giej §. 264to Wyznacza mu się iako nieprzy-
tomnemu kurator w osobie adwokata Stanisława Zarzeckiego, i on pozwany upomina się: żeby się
w przeciągu roku od daty edyktu niniejszego stawiał, o życiu swoim i miejscu przebywania sądom
tutejszym donosił: iako też żeby kuratorowi wyznaczonemu potrzebne o swej osobie dał uwiado-
mienie, albo innego sobie obrał patrona i tego sądom tym wymienić; inaczej bowiem po roku upły-
wionym, na mocy §. 264 wspomnionego prawa, za zmarłego ogłoszony będzie.

W Krakowie d. 23 lutego 1798.

Pod niebytności JW. Prezesa.

Z Rady C. K. sądów szlachech: Krakows; zachod: Galicyi.
Dnia 3 Stycznia 1798.

Na Grodzkiej ulicy pod Nrem 229 u IP. Jozefa Jerzego Trafslera Drukarza i Ksiegarza znay-
dzie się do sprzedania przedni Spirytus mydlov: flaszcza połkwartowa po zł. pol. 4 kwatorkowa
po zł. 2, połkwatorkowa po zł. 1 a ciekwatkowa po gro. 15.